

N:o 166.

Af herr **S. J. Enander**, om ändring af 8 och 12 §§ bevillningsförordningen.

Ingen synnerlig tvekan torde råda därom, att icke inkomstbevillning är en lämpligare form för beskattningen af skogsafkastning än fastighetsbevillningen. Men man kan tveka, huruvida det är lönt och klokt att redan nu frambära en motion, som syftar att få den sistnämnda hittills gällande formen utbytt mot den förra, då ju en motion med enahanda syftemål, nämligen om skogsafverkningsrörelsens beskattning å ort, där skogen är belägen, föll igenom förra året.

Man skulle kunna förmoda, att utgången blifvit en annan, om bevillningsutskottet haft tid att till sin ypperliga historiska utredning i frågan foga förslag till de ändringar i bevillningsförordningen, som nödvändiggjordes för motionens framgång och begärdes af motionären. Man föranledes till denna förmodan af alla de anföranden och den stora röstpluralitet i Andra Kammaren, som lika mycket som utskottets betänkande vittna om varmaste sympatier för denna beskattningsfrågas snara och lyckliga lösning.

Det är all anledning att antaga, det bevillningsutskottet hufvudsakligen af billig hänsyn till norrlandskommittén då sköt frågan ifrån sig — dock med gunstigaste rekommendation.

Af allt som allt kunde man icke annat än få en skymt af hopp om, att norrlandskommittén skulle finna lämpligt utbryta denna beskattningsfråga i ett särskildt betänkande för riksdagsbe-

handling i år. Att så ännu icke skett, synes häntyda på en kommitténs förhoppning att utan afsevärdt dröjsmål kunna få i ett och samma betänkande uttala sig samtidigt om alla de olika frågorna inom sitt mångsidiga verksamhetsområde.

Men all tvekan viker inför den tanken, att om också sist antydda betänkande skulle kunna föreligga fullfärdigt till eller omkring midsommartiden, så torde dock åratalskräfvast för inhämtandet af samtliga myndigheters yttrande däröfver, innan det kan bordläggas i Riksdagens kamrar.

Därtill kommer äfven, att meningarne inom kommittén torde vara alltför delade för att kunna enas om ett fullständigt utarbetadt positivt förslag. Man får måhända vara nöjd med ett lätt majoritetsuttalande i hufvudsaklig öfverensstämmelse med t. ex. bevilningskommittébetänkandet af år 1891.

Och det torde vara ursäktligt, om man låter alla betänkligheter i motionsväg fara inför sådana allmänt erkända fakta, som att meränämnda beskattningsfråga har å ena sidan en ganska betydelsefull innebörd och räckvidd icke blott för sjelfva Norrland, utan äfven för skogssocknarne i andra delar af landet, exempelvis i Värmland, och å andra sidan alltför länge väntat på en lösning, som enligt skogskommunernas lifliga önskan borde ske fortast möjligt.

Någon ytterligare motivering torde näppeligen vara af nöden vid sidan af ett åberopande af hvad som förra året motiverat en denna liknande motion. Bevilningsutskottets betänkande n:o 31 med anledning häraf är ett mästerstycke af gedigen historisk utredning och ganska löftesrik för en begäran om den ytterligare utredning, som endast utskotts kompetens och auktoritet kan åstadkomma och förebringa, samt så välvilligt affattad för frågans fallande framåt, att detsamma väckt en synnerlig annekteringslusta i och för bästa motivering i frågan.

För att emellertid fullt effektivt träffa inkomsten af skogen med skatt, torde ingen annan utväg återstå än den ofta tillförne föreslagna, nämligen att i fastighets taxeringsvärde allenast inbegripa husbehofsskog. Härigenom skulle den ekonomiska nyttan af skogen, som stannar i skogsfastigheten, beskattas genom fastighetsbevilningen, hvaremot i fråga om den skog, som icke omedelbarligen tillgodogöres å fastigheten, inkomsten skulle beskattas genom inkomstbevilning.

I anslutning härtill och till hvad i öfrigt blifvit anfördt, hemställes,

att i gällande bevillningsförordning 8 §, 2 mom. a) 1:o inflickas efter orden »egna jordbruksprodukter»: *äfvensom all den afkastning, som förvärfvas genom upplåtelse af afverkningsrätt till skog eller genom skogsafverkning till annat ändamål än husbehof,*

samt att till samma förordnings 12 §, c) måtte fogas efter ordet »styrelse»: *med iakttagande dock, att inkomst af försäljning eller afverkning af skog alltid skall taxeras å ort, hvarest skogen är belägen;*

och till sistnämnda §, d) måtte med en liten omredigering sålunda: »idkas; dock» *med iakttagande ej mindre att »handlandena i de städer» — — — — skola »taxeras» etc. »mantalskrifne», vidfogas, än äfven att vid försäljning eller afverkning af skog inkomsten af försäljningen eller afverkningen taxeras å ort, hvarest skogen är belägen.*

Härjämte hemställes, att bevillningsutskottet ville uppgöra förslag till de anvisningar särskildt i bevillningsförordningen och 1 § instruktionen, som erfordras för genomförandet af den nu föreslagna förändrade grunden för fastighetstaxeringen. Denna hemställan gäller äfven den omredigering af motionsklämman, som eventuellt kan vara behöflig i anpassningssyfte.

Stockholm den 28 januari 1904.

S. J. Enander.

I motionens syfte instämma:

Johan Olofsson.

A. Fr. Burman.

*Karl Karlsson,
Mo.*

Smeds Lars Olsson.

C. J. Berggren.